

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Compendium Summae seu Manualis Doct. Navarri

**Ávila, Esteban de
Azpilcueta, Martín de**

Lvgdvni, 1609

Absolutio prima, Sacramentalis in genere.

urn:nbn:de:hbz:466:1-41656

sus, percutiendo mulierem, quam scit grauidam; & si foetus erat animatus, sit irregularis. Secus, si foetus non erat animatus, aut non dubitatur de illo. Foetus autem masculinus animatur ad quadragesimum diem, foemininus verò ad octuagesimum. cap. 15. num. 14. cap. 17. num. 222. & Nou. num. 223.

B Peccat mortaliter mulier grauida, procurans abortum, sumendo pharmaca, vel aliud quodcumque medium in eum finem. Imò etiam si absque hac intentione exponat se probabili periculo abortus. cap. 15. num. 14.

Medicus propinans praegnantì medicinã, vt patiatùr abortum, peccat mortaliter. Imò licet propinet, vt matrem à morte liberet. cap. 25. num. 62.

ABSOLVTIO I.

Sacramentalis in genere.

A **Q**VI dubitat quid faceret, si occurreret occasio, vel peccandi m. vel patiendi mortem, absolui potest, dummodo proponat non peccare, etiam si talis occurrat occasio. cap. 1. num. 22. & in Nouo num. 19.

Ad absolutionem non requiritur quòd penitens credat se amplius non peccaturum.

rum. cap. 3. num. 5. lit. E. & No. num. 13.

Ad absoluendum pœnitentem, non re- **B**
 quiritur, quòd proponat abstinere in poste-
 rum ab occasionibus remotis peccati mór-
 talis, nec à propinquis venialis, sed sic à pro-
 pinquis peccati mortalis. cap. 3. num. 5. lit.
 A. & in Nouo num. 10.

Occasio autem propinqua peccati m. est
 omnis illa & sola, quæ est peccatum m. vel
 talis occasio peculiaris, qua credit, vel cre-
 dere debet, confessarius, vel pœnitens, num-
 quam vel rarò se vsurum sine peccato m. be-
 ne perpensis circumstantiis. *ibid.* lit. D. & No.
 num. 14. Confessarius non debet regulari- **C**
 ter absoluere nolentem relinquere occasio-
 nem, quæ ferè omnes sui similes facit quasi
 semper peccare m. Poterit tamen quando
 tales concurrunt circumstantiæ, quæ persua-
 deant, quòd numquam vel rarò peccabit
 mort. propter eam, quamuis non abstineat
 ab ea. Quòd tunc continget, quando hæc
 quatuor concurrerint. I. Verus dolor præ-
 teritorum. II. Verum propositum non pec-
 candi, cum se inuenerit in tali occasione.
 III. Credulitas quòd non ruet, adiuuante
 Deo. IIII. Aliqua causa notabilis propter
 quã non se abstinet à tali occasione. Ex qui-
 bus varia sequuntur corollaria. c. 3. n. 5. lit. E. &
 in No. n. 15. Quòd si ille adhuc ter quaterue

B admo

admonitus, nullam prorsus emendationem faciat, non deberet absolui ulterius. *ibidē. lit. I. & in Nouo num. 21.*

- D Quilibet simplex Sacerdos potest absolvere à venialibus, vel etiam à mortalibus alias confessis. *cap. 4. num. 1. & in No. n. 5.*
 Excommunicatus iniuste, licite potest absolui à peccatis in foro conscientia. *cap. 9. num. 4.*

Absolutio à peccatis facta à non habente iurisdictionem ordinariam, vel delegatam, nulla est. Nec sufficit ratificatio postea facta à proprio confessario. *num. 5. 6.*

- E Qui habens casus reseruatos, confitetur non habenti potestatem absoluendi ab illis, si absoluat ab eis, non est valida absolutio, quoad eos, sed sic quoad reliquos. *cap. 9. num. 6. & in No. num. 7.*

Absolutio facta à Priori, vel Abbate nullum titulum bonum, vel malum habente, nulla est. Et licet titulus sit malus, aliquando tamen sufficit ad validitatem absolutionis. *cap. 9. num. 8. & in Nouo num. 11. vbi loco Prioris seu Abbatis ponitur nomē Parochi.*

Nulla modo est absoluendus indispositus, quamuis ipse pœnitens dicat, desperationem vel scandalum subsecuturum. *ca. 10. num. 4.*

- F Non debet absolui pœnitens, qui nō vult des

desistere ab occasione, quam dat alteri ad peccandum, si occasio est scandalum actuum mortiferum; id est, quod qui dat, peccat m. dando eam. Talis est omnis & sola illa quae datur per peccatum m. aut intentione principali, vel minus principali, inducendi ad illud; vel ad id iuuando, vel conténdo salutem spiritualem proximi, vel in id consentiendo, saltem interpretatiuè. c. 14. num. 3 1. lit. A. & in No. num. 3 2. Ponuntur autem his in locis varia exempla de vsurario, de meretrice, & aliis.

Non est absoluendus concubinarius cō- G habitans concubinæ, nisi prius separetur, eum proposito nunquam ad eam amplius redeundi. cap. 16. num. 20. Idem est, quando à populo creduntur concubinarij, quamuis reuera non sint. Ibidem.

Non est absoluendus is qui sibi videtur, quod, alteri cohabitando, non vitabit peccatum mortale, nisi separetur. ibidem. n. 2 1.

Absolui potest ille de quo confessor non potest intelligere, vtrum peccet venialiter vel mortaliter, quamuis non possit ei persuadere, vt à tali opere desistat; cautiùs tamen ageret consulendo peritos. ca. 23. n. 2 1.

Absolutio est danda in quibusdam casibus, præmisso iuramento, scilicet in iis in quibus ius id præcipit, quales sunt in excō- H
B 2 municato

municato notorio absoluendo, in incendio, in mutilatore, in manifesto raptore, vel Ecclesie violatore, in vsurario publico, & in publice iniuriante personas Ecclesiasticas. cap. 26. num. 2.

Potest absolui proponens id quod iure facere debet, se facturum consilio huius, vel illius Doctoris. ibidem. num. 3.

I Non est absoluendus nisi raro qui precedenti confessione promisit restituere, & non impleuit, cum tamen posset. cap. 17. nu. 59.

Absolutio à peccatis, non est danda nisi præmissa absoluteione ab excommunicacione. num. 7. Si tamen detur, valebit aliquando. num. 7. & cap. 9. num. 3. de quo tit. confessio 4. lit. C.

Absolutio danda est præmittendo, *Miserereatur, &c.* & statim, *Dominus noster Iesus Christus &c.* & solum hæc verba *Absoluo te*, sunt essentialia. cap. 26. num. 11.

L Non debet dari absolutio à peccatis sub conditione de futuro, secus de præterito. quoniam absolutio non potest esse in pendenti. num. 12.

Absolui potest loquela priuatus, qui per signum confiterur. Non tamen ille qui tantum ostendit signa contritionis, nisi nutu vel verbo fuerit confessus aliqua peccata. c. 26. num. 28. & No. num. 27.

Quod

ABSOLVTIO II. 21

Quòd si nec huiusmodi nutibus possit M
confiteri, non est absoluendus, quamuis an-
tequam iudicium amitteret, vocauerit con-
fessarium, & magnam voluntatem cum si-
gnis contritionis ostenderit aliis quàm ab-
soluturo. cap. 27. num. 269. & Nou. 268.

Poterit tamen absolui is qui peccata ape-
ruit alicui, mittendo eum tanquam nunciũ,
ad confessarium, à quo sit absoluendus. ibi-
dem.

An existenti in articulo mortis, possit im-
pendi absolutio à Sacerdote excommunica-
to, etiam denunciato. vide titul. Articulus
mortis.

ABSOLVTIO II.

Sacramentalis à peccatis reseruatis.

ABSOLVTIO collata habenti casus re- A
seruatos à non habente potestatem, non
est valida quoad reseruatos. cap. 9. num. 6.
& in No. num. 7.

Habens peccata reseruata, omnia integrè
confiteri tenetur, licet confiteatur Sacerdo-
ti non potenti absoluere à reseruatis, aliàs
confessio est nulla. cap. 9. num. 11. Nouo
num. 14.

Potèstque, si integrè confiteatur, absolui B

B 2 ab